

stěžuje do usnesení exekučního soudu, jímž byly znalecké poplatky upraveny a že pro znalce platí podle §u 78 ex. ř. čtrnáctidenní lhůta rekursní, určená v §u 521 c. ř. s. Předpisy civilního řádu soudního o rekursu platí pro řízení exekuční jen potud, pokud v exekučním řádě není nic jiného nařízeno (§ 78 ex. ř.) a tam právě jest v §u 65 ex. ř. zvláštní předpis o lhůtě rekursní. Tato činí zpravidla 8 dní, pokud sám exekuční řád nic jiného neustanovil. Důvodem pro zkrácení lhůty rekursní byla zákonodárci snaha po urychlení exekučního řízení jako jest tomu na př. také v řízení nájemním (§ 575 c. ř. s.). Má-li býti tohoto cíle dosaženo, musí tato lhůta platiti pro všechny osoby na exekučním řízení účastněné, tedy také pro znalce, neboť nelze připustiti, aby to které usnesení vůči stranám nabylo pravomoci již po 8mi dnech, ale vůči jiným osobám teprve po 14 dnech. Právem tedy odmítl rekursní soud rekurs znalcův, podaný až 10. dne po doručení napadeného usnesení, jako opožděný.

Čís. 5831.

Předpis §u 253 ex. ř. nevylučuje hromadného exekučního zabavení (§§y 427, 452 obč. zák.).

K platnému zřízení soudcovského zástavního práva na nábytku stačí zabavení »obsahu« nábytkového vozu, učiněno-li opatření, by tento obsah nemohl býti zaměněn.

(Rozh. ze dne 10. března 1926, R I 141/26.)

Dle zájemního zápisu ze dne 25. července 1924 byl pod položkou 8 zabaven »obsah nábytkového vozu« pro pohledávku Ladislava B-a 10.000 Kč s přísl., a dle zájemního zápisu ze dne 3. září 1924 byla ohledně oné položky provedena exekuce přístupem pro pohledávání Dra. Josefa N-a 8.741 Kč 16 h s přísl. V exekuční dražbě bylo za obsah nábytkového vozu strženo 3.450 Kč, jež exekuční soud přikázal Dru. Josefu N-ovi. Rekursní soud přikázal je Ladislavu B-ovi. Důvody: Obsah vozu byl zjištěn a sepsán teprve dne 29. září 1924 a znovu zabaven pro pohledávání Dra. N-a 8.741 Kč 16 h. Jedná se tu o právní otázku, zda-li již zabavení ze dne 25. července 1924 a ze dne 3. září 1924 bylo účinným, či teprve ono, jež bylo provedeno dne 29. září 1924. Zabavení obsahu vozu pol. 8. bylo soudem bez námitek a bez závady provedeno, zájemní protokol o tom sepsaný k soudu byl přijat a exekuce na obsah vozu nebyla zrušena. Jest tudíž i nyní v účinnosti, to tím více, když i vymáhající věřitel Dr. N. na tuto zabavenou položku sám si vydobyl exekuci přístupem. Vůz onen byl zamčen, takže se obsah jeho změnit nemohl, byl zatažen na dvůr hotelu Ladislava B-a, tudíž dán do jeho uschování, kde zůstal, až byl na žádost povinných ze dne 15. září 1924 otevřen a obsah jeho podrobně zjištěn. Rekursní soud má vzhledem k těmto okolnostem za to, že popsání »obsah nábytkového vozu« k sepsání a popsání zabavených předmětů dle § 253 ex. ř. stačí, jelikož k zjištění zabavených předmětů vzhledem na shora uvedené okolnosti úplně dostačuje. Následkem toho nemůže pozdějšími

exekučními úkony býti změněno původní pořadí zástavních práv jednotlivých věřitelů, to tím méně, když Ladislav B. svolil v žádosti ze dne 27. září 1924 k otevření vozu a zjištění obsahu jeho jen s výslovnou výhradou, že se tím pořadí nabytých zástavních práv nijak nemění. Lze sice připustiti, že nejen výkonný orgán měl se ihned o to postarati, by vůz byl otevřen a obsah byl blíže zjištěn, a že, neučinil-li toho, bylo i povinností soudce ihned to naříditi z moci úřední, když se však tak nestalo, nemohou opomenutím tím přijíti zástavní věřitelé o pořadí původně získané. Jelikož zabavení se stalo pro Ladislava B-a již dne 25. července 1924, pro Dra. N-a však teprve dne 3. září 1924, má rekursní soud za to, že onen v pořadí zástavního práva předchází.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jde o to, zda se postup výkonného orgánu, který provedl zabavení nábytku, složeného v uzamčeném nábytkovém voze, tím způsobem, že v zájemním protokolu zaznamenal, že byl zabaven »obsah nábytkového vozu«, jenž pro nedostatek času nemohl býti při zabavení otevřen, srovnává s předpisem §u 253 ex. ř. a zda stačil k platnému zřízení soudcovského práva zástavního na tomto nábytku pro vymáhajícího věřitele. Právem odpověděl rekursní soud k této otázce kladně, i poukazuje se na jeho správné, zákonu a stavu věci hovící odůvodnění, které nebylo vyvráceno vývodou dovolacího rekursu a k němuž se dodává pouze toto: Dle §u 253 ex. ř. vykonává se soudní zabavení hmotných věcí tím způsobem, že výkonný orgán je seznámená a popisuje. Tímto seznámením a popisem má býti přesně zjištěna jednak skutečnost zabavení, jednak totožnost zabavených věcí. Předpis tento má na mysli pravidelný případ individuálního zabavení t. j. zabavení jednotlivých věcí, nemá však toho smyslu, že by byl k vůli platnému zřízení soudcovského práva zástavního jedině tento způsob přípustným, a že by nadobro vyloučen byl jiný způsob, zejména způsob hromadného zabavení, jak jej mají na mysli předpisy §§ů 427 a 452 obč. zák. o t. zv. symbolickém odevzdání, kterýžto způsob jest při věcech hromadných mnohdy jedině možným a důsledkem toho i nevyhnutelným způsobem zabavení. Formální právní předpis §u 253 ex. ř. nevylučuje tedy, by exekuční zabavení provedeno bylo i tímto v §§ 427 a 452 obč. zák. naznačeným způsobem, objeví-li se dle daných okolností tento způsob nutným. Vyhovuje tedy požadavku zákona a vede k účinnému zřízení soudcovského práva zástavního, stalo-li se zabavení takovým způsobem, jímž se za zvláštních okolností případu bezpečně zjistí, které předměty byly zabaveny, a jímž se tedy také bezpečně zabráni případné záměně zabavených předmětů s předměty jinými, čímž nedostatek podrobného soupisu věcí pozbývá významu. Stačí tudíž po případě i označení zabavených předmětů způsobem, výtčeným v §u 452 (427) obč. zák. Provedl-li proto v tomto případě výkonný orgán zabavení nábytku záznamem v zájemním protokole, že se zabavuje »obsah nábytkového vozu«, jenž dle zjištění soudů byl uzamčen a z ulice na dvůr hotelu vtažen a tam zapečetěn, bylo tím přesně a bezpečně soudně zjištěno, že zabaveny jsou předměty v tomto nábytkovém voze slo-

žené, pokud vůbec podléhají exekuci a byla vyloučena každá možnost, by předměty ty byly s jinými zaměněny; neodporuje tedy postup ten nikterak předpisu Šu 253 ex. ř. a nelze proto pochybovati o tom, že exekučním výkonem ze dne 25. července 1924 založeno bylo soudcovské právo zástavní na všech předmětech zabavitelných., složených v nábytkovém voze, pro pohledávku vymáhajícího věřitele Ladislava B-a později přístupem ze dne 3. září 1924 i pro pohledávku vymáhajícího věřitele Dra. Josefa N-a. Je-li tomu tak, přísluší ovšem pohledávce Ladislava B-a přednost před pohledávkou Dra. N-a a nemůže na tom ničeho změnit ani to, že pozdější, dne 29. září 1924 provedené podrobné popsání a sepsání jednotlivých předmětů, složených v nábytkovém voze, stalo se snad pouze k návrhu Dra. N-a, poněvadž dodatečný tento úkon považovati dlužno nikoli za zabavení nové nebo zabavení teprve nyní uskutečněné, nýbrž pouze za doplnění dříve již provedených exekučních úkonů ze dne 25. července a 3. září 1924, jež mělo pouze ten účel, stanovití a zjistití, kterých jednotlivých věcí z onoho nábytkového vozu se zabavení dříve hromadně (symbolicky) provedené týká a nemohlo míti na zástavní pořadí dříve již nabyté nižádného účinku.

Čís. 5832.

Pokud lze zabavit jediný šicí stroj švadleny, která má ve své obchodní místnosti (bytě) ještě jeden stroj, patřící prý dceři.

(Rozh. ze dne 10. března 1926, R I 157/26.)

Při výkonu exekuce na movitosti doručil výkonný orgán usnesení, povolující exekuci dceři dlužnice (švadleny) a zabavil jeden šicí stroj, ponechav druhý šicí stroj nezabaveným. Dlužnice, tvrdíc, že zabavený šicí stroj jest jejím vlastnictvím, kdežto nezabavený jest vlastnictvím její dcery, domáhala se zrušení exekuce na zabavený šicí stroj. Soud prvního státního soudu zamítl návrh na zrušení, rekursní soud návrhu vyhověl. Důvody: Stížnost shledal soud rekursní opodstatněnou. Účelem předpisu § 251 čís. 6 ex. ř. jest uhájiti maloživnostníku životní existenci a umožniti mu, by i nadále mohl ve své živnosti pokračovati. Jest nesporno, že dlužnice jest švadlenou, dále jest nepopřeno, že stroj zabavený jest jejím vlastnictvím a poněvadž nelze o tom pochybovati, že bez šicího stroje se nemůže švadlena obejítí, právem domáhá se dlužnice, by exekuce na její šicí stroj byla zrušena dle § 251 čís. 6 ex. ř. Pravda jest sice, že jí ponechán byl ještě jiný šicí stroj, (novější) a že dvou strojů švadlena nepotřebuje, než úvaha prvního soudu by obstála tehda, kdyby bylo nesporno, že také tento nezabavený stroj jest jejím vlastnictvím. Zákon vychází z předpokladu, že zabavují se věci dlužníkovy, ovšem že nelze již při výkonu exekuce právní poměry dlužníkovy k věcem seznati, proč se exekuční řád spokojuje v § 253 ex. ř. s požadavkem, že hmotné věci jsou v chování dlužníkově. Předpis § 251 ex. ř. má patrně na zřeteli věci dlužníku patřící a ne věci cizí, aspoň zpravidla. Je-li však sporno, zda nezabavený šicí stroj patří dluž-